

онъ ще пакъ 'да мя приемне най-добрѣ; неговъ-тъ пазвы сѣ отворены за секой злополученъ.

Маріа. Иди — нека ти је Ангелъ хранителъ на помощъ.

Стеф. Ангелъ на любовъ-тъ рѣчи! съ богомъ Маріе! съ богомъ! ще се видимъ пакъ благополучно.

Маріа. Дай Боже!

Стеф. (хвана ѿ за рѣкѣ и сея стресе горчиво) Пакъ ще се видимъ.

Маріа. Скоро ли?

Стеф. Утрѣ като токо се съмне. (влиза въ единъ ѿгълъ; кърши тайно пѣрсти-тъ си; прѣгълта слъзы-тъ си и сея бори съ горчиво борение на растанване-то, най-послѣ сея подкрѣпява и тихичко продумва :) най-тешко-то је вече свѣршено! — Нека отидѣ сега при Майкѣ си! — (влиза въ майчинѣ-тъ си одаѣ.)

Маріа. (клѣква на колѣнца, подига рѣкѣ и очикѣмъ небе-то).

Иванчо. Що правишь това майчице?

Маріа. Мољѣ сея Богу за баща ти, сыне.

Иванчо. И азъ щѣ сея мољѣ Богу за баща ми. (клѣкна край майкѣ си; подирѣ нѣколко мѣгновенія Стефанъ излиза изъ майчинѣ-тъ си одаѣ и иска да върви. Позорище-то на богомолцы-тъ го заоставя, и го силно смѣщава. Стана послѣ като удървенъ — лице-то му прѣбледне — най-послѣ удървенъ чувствително хвърга поглѣдъ на секаде — дига рѣкѣ трѣперешкомъ на горѣ — тура гы на очи — завърща сея на самъ на тамъ и излази).